

הולכי אושא, המשך [יסוד חזקת קרקעות חלק ב']

צנא צתלא (כח. – כה:)

עמה נוסיק לעיין צסוגיין עפ"י דברי הראשונים, וצפרט עליות דרבינו יונה.

[משנה (כח.) וגמרא (כח. – סוף כח:), עד "... הרי אלו ג' שנים"]

עושה פירות תדיר

רשב"א (כח. ד"ה וכל דבר שעושה)

קושיא א' – עד נגיחה רביעית

תוס' (ד"ה עד)

ר' יונה (סוף כח. ד"ה מה שור המועד)

קושיא ב' – חזקה שאין עמה טענה

תוס' (ריש ד"ה אלא מעתה חזקה), לפחות עד "אי נמי ..."

רשב"א (ריש כח:), עד "... ואנן ניקום וניטעון"

רש"י (ד"ה ומשני טעמא מאי)

[ר' יונה (ריש כח: ד"ה אלא מעתה חזקה), לפחות עד "לא קתני כיצד"]

ועיין עוד – רמב"ם הלי טוען ונטען (ריש פרק י"א הלכות א' – ב')

קושיא ג' – מחאה שלא בפניו

רש"י (ד"ה התם)

תוס' (ד"ה אלא מעתה מחאה), ובפרט בסופו

ר' יונה (ריש ד"ה ופרקי אפ"ה)

קושיא ד' – ג' יומי, ג' ירחי

ר' יונה (ד"ה אכלה), ולהלן (ד"ה מאן הולכי) – [וע"ע רשב"א (ד"ה לר' ישמעאל)]

ר' יונה (ד"ה ה"ד אי דקא קדח)